

fannt Sted, i alle Maader staar fast. Det er ikke saaledes, som den ærede Ordfører søgte at gøre gældende, kun i et Interview, Direktør Hassing Jørgensen har udtalt sig om denne Sag. Nej, i den Indberetning, han har skrevet om alle de foreliggende Forhold, findes Ord til andet det samme. Den nuværende Direktør for Sparekassen, Amdrup, har udtalt sig nøjagtigt paa samme Maade om den højtærede Landbrugsministers Revision. Nej, det, som den ærede Ordfører her i Salen og hans Presse udenfor Salen skulde lægge Mærke til, er, at den højtærede Landbrugsminister var Revisor i Sparekassen paa et Tidspunkt, hvor der ingen Forfalskninger af Regnskabet havde fundet Sted, og hvor han derfor attesterede, at et rigtigt Regnskab var rigtigt, og paa et Tidspunkt, hvor der ikke var sket noget Bortsalg af Obligationerne, og hvor han derfor attesterede, at Obligationer, der vare til Stede, vare til Stede. Thi hvis den højtærede Landbrugsminister var gaaet op i Privatbanken med Nummerfortegnelsen og havde spurgt, om de optegnede Obligationer vare til Stede — om andet kunde han paa det Tidspunkt nødvendigvis ikke spørge —, vilde Privatbanken, hvis Villighed til at give Revisorer Oplysninger de Herrere dog maa være bekendte med, have svaret ved at forevise de tilstedeværende, paa Nummerfortegnelsen anførte Obligationer.

Men dernæst er i denne Sag det store og afgørende dette, at den Gang Kravet om en Undersøgelse mod Alberti rejstes, stred de Herrere imod, medens den højtærede Landbrugsminister sammen med os rejste Kravet. Det var de Herrers Ansvar, at de modsatte sig Undersøgelsen paa det Tidspunkt, da den maaske kunde have bidraget til at spare den sjællandske Bondestand for adskillige af de Tab, den har lidt. Det specielle Ansvar, som ligger paa den daværende Indenrigsminister (Sigurd Berg), fordi han ikke overholdt Loven, som han var sat til at varetage, og det specielle Ansvar, som hviler paa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), bliver der jo senere Lejlighed til at drøfte.

Saa længe den ærede Ordfører talte paa denne Maade, havde jeg, det maa jeg indrømme, ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), Indtrykket af, at der ventede Ministeriet en meget voldsom Opposition, og der havde overfor dette ikke været andet at sige til de Herrere end: Tag Konsekvenserne af denne Opposition! Forén jer med jeres mangeaarige Medarbejdere

i Højre og de Moderate! Stem imod Ministeriet, og lad jer saa føre ud til Vælgerne! Men, mine Herrere, det er klart, at denne Appel til Vælgerne ønske de Herrere ikke. (P. T. Nielsen: Jo, hellere end gerne!) Den ønske de Herrere ikke! (P. T. Nielsen: Jo! Jo!). Hvis de Herrere havde ønsket den, kunde Ministeriet Holstein, de Herrers Ministerium, have opløst Folketinget og ført os ud til Vælgerne, eller ogsaa kunde de have rekonstrueret Ministeriet under dets fremtrædende Medlemmer, det ærede Medlem fra Ringkøbing og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og ladet dem føre os ud til Vælgerne, men jeg tænker mig, at de Herrere ikke havde synderlig Lyst til en Opløsning under de saaledes budte Vilkaar. Den Gang den højtærede Konseilspræsident nævnede Opløsning og Henvisning til Vælgerne, blev der af de Herrere lét. Tilgiv mig, men den Latter forekom mig at være forlegen. Det var, som om dette Ord „Vælgerne“ var en upassende Morsomhed, som de Herrere i Stillehed smaagrinede ad. Saadan er Forholdet, og saadan have Forholdene maaske ogsaa før været for dem. Men givet er det, at vi staa paa den Dagsordens Grund, vi gav vore Stemmer, før vor egen blev vedtagen, at der skal gøres et Forsøg paa Valgkredslovens Gennemførelse, for at Appellen til Vælgerne kan ske paa et retfærdigt Grundlag. Det er muligt, at naar de Herrere nu sige, at de ønske denne Appel snarest muligt, ville de hellere have den paa det gamle end paa det nye og retfærdige Grundlag. Jeg er imidlertid overbevist om, at hvad enten det bliver paa det nye eller paa det gamle Grundlag, de Herrere komme ud til Vælgerne, skulle disse nok vide at tale med dem.

Men saa skete der pludselig en Vending i den højtærede Ordførers Stilling til Ministeriet. Efter at han „sagligt“ havde kritiseret Personerne, indtog han personlig en meget velvillig Stilling til Sagerne. Han erklærede, at hans Parti vilde tage Stilling til de Sager, der bliver spurgt om, og hvis disse Sager ere af den Art, at de ere i Overensstemmelse med Programmet, vil Ministeriet kunne vente Støtte hos hans Parti. Derved har den ærede Ordfører selv besvaret et Spørgsmaal, som han rettede til Konseilspræsidenten. Han sagde, med en Gengivelse af Konseilspræsidentens Ord, at han vilde spørge, „om dette Ministerium er et parlamentarisk Ministerium, der som Eksistensberettigelse kræver et Flertal i dette Ting, og paa hvilket